

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 11P/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616201121
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:1616201121.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci vo veci starostlivosti súdu o maloletú Z. D., H.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, so sídlom 022 01 Čadca, Matičné námestie 1617, dieťa rodičov, otca Q. D., H.. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, právne zastúpeného Mgr. Ivetou Vajdovou, advokátkou, IČO: 30 798 221, so sídlom 821 08 Bratislava, Bárdošová 25, a matky M. D.T., H.. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. H. E., E. XXXX, právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., IČO: 36 866 849, so sídlom 022 01 Čadca, Potočná 2835/1 A, za účasti Okresnej prokuratúry Čadca, so sídlom 022 01 Čadca, 17. novembra 1567/3, v konaní o návrhu otca a matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

I. Maloletá Z. D.T., H.. XX.XX.XXXX, sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

II. Otec maloletej je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej Z. D. sumou 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky dieťaťa, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Otec maloletej je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletou Z. D., každý posledný týždeň v mesiaci v piatok, od 16.00 do 20.00 hod. v mieste bydliska matky, v prítomnosti matky.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

V. Otec maloletej je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republiky na účet Okresného súdu Čadca, vedený v Štátna pokladnica, a.s., IBAN: SK17 8180 0000 0070 0015 8811, VS: 5220966418, ŠS: 1616201121, KS: 0558, trovy konania vo výške 1 556,18 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Malacky 8 P 35/2016 zo dňa 08.02.2016 začal súd konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Z. D..

2. Z uznesenia OS Malacky 8P/435/2015-34 zo dňa 8.2.2016 súd zistil, že súd návrh otca na ponechanie maloletej Z.Á. v jeho starostlivosti a úpravu styku matky s maloletou zamietol, taktiež súd zamietol návrh matky na zverenie maloletej do jej starostlivosti a určenie výživného a úpravu styku otca s maloletou. Súd predbežne ponechal maloletú Z. v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorú zároveň aj určil. Súd konštatoval, že oba návrhy rodičov sú dôvodné, nakoľko situácia medzi nimi je vyhrotená do takej miery, že bez predbežného zásahu súdu nie sú schopní dohodnúť sa na fungovaní vo vzťahu k maloletej Z., a zároveň si každý prispôbil návrh svojej pravde a situácii vo svoj prospech. Súd zistil, že ohrozujúce alebo poškodzujúce konanie matky nebolo zo strany otca oznámené pred hospitalizáciou matky, takéto

konanie neuvádzal ani jej ošetrojúci lekár, ktorý, práve naopak, poukázal na nevhodné správanie sa otca voči matke, a požiadal o pomoc ÚP Malacky práve pre matku preto, ak by konanie alebo správanie sa matky bolo pre dieťa ohrozujúce, túto skutočnosť by lekár uviedol. Taktiež matka nesignalizovala také správanie sa otca k maloletej, ktoré by viedlo k podaniu podnetu na príslušné orgány polície. Zo strany školy, ako aj obce bolo zrejmé, že rodičia spoločne zabezpečovali starostlivosť o maloletú. S prihladením na listinné dôkazy súd nevyhovel ani jednému z rodičov, maloletú zveril do osobnej striedavej starostlivosti, každému z rodičov presne stanovil pravidlá a dobu, po ktorú sa bude o maloletú starať, keďže rodičia sa nevedia na ničom dohodnúť, a daným stavom trpí iba maloletá Z..

3. Na odvolanie otca proti uzneseniu OS Malacky 8P/435/2016 zo dňa 08.02.2016 Krajský súd v Bratislave uznesením 20CoP/25/2016-81 zo dňa 29. 4. 2016 zmenil uznesenie Okresného súdu Malacky tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloletú Z. zveril do právoplatného skončenia veci 8P/35/2016 vedenej na OS Malacky do osobnej starostlivosti matky. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 120,- € mesačne, a zároveň upravil jeho styk s maloletou vždy za prítomnosti matky, ktorý sa bude realizovať v mieste bydliska matky. Krajský súd konštatoval, že nariadené predbežné opatrenie OS Malacky je realizované takým spôsobom, že otec odmieta dieťa matke odovzdať v určenom čase, nerešpektuje rozhodnutia súdu, a tým nepriaznivo pôsobí na zdravý vývoj maloletej, teda možno konštatovať, že koná v rozpore so záujmom maloletej. Obaja rodičia majú dobré osobnostné predpoklady pre výchovu maloletej, každý z nich by mal nezastupiteľným spôsobom prispievať k tomu, aby doposiaľ úspešný duševný a osobnostný vývin maloletej naďalej pokračoval. Vzhľadom však na postoj otca sa považuje z psychologického hľadiska za vhodnejšie pre ďalší zdravý vývin maloletej a jej riadnu výchovu výchovné prostredie matky.

4. Uznesením Okresného súdu Malacky 8 P 35/2016-32 zo dňa 24.08.2016 súd preniesol svoju príslušnosť vo veci konať na Okresný súd Čadca, z dôvodu, že maloletá Z. D. bola predbežne zverená do starostlivosti matky, ktorá zmenila svoje bydlisko, presťahovala sa do E. H. E. a má v úmysle na danej adrese s maloletou sa zdržiavať natrvalo.

5. Otec na pojednávaní uviedol, že problémy sa začali už po pôrode maloletej Z., kedy bola matka hospitalizovaná 6 týždňov, údajne pre laktáčnú psychózu a až vtedy sa dozvedel, že ešte zaslobodna bola hospitalizovaná v C.. O dcéru sa vtedy starala jeho švagriná. Matka sa nezaujímal ani o dcéru, ani o rodinu. Druhýkrát sa dostala na psychiatriu, keď prestala jesť lieky, jeden kňaz jej uviedol, že nech neberie lieky, ale ide na púť, oni išli na púť, matka sa chovala čudne, chodila kolo nich s batohom s pošpinenými vecami na pleciah, z čoho mala maloletá Z. strach, on preto zavola psychiatra, ktorý jej dal silné lieky a povedal, že pokiaľ nezaberú, bude nutná aj hospitalizácia, čo sa aj stalo, matka na ňu nechcela nastúpiť, nastúpila až za asistencie polície. Po druhej hospitalizácii bývali spolu, dcéra mala z matky strach, matka sa o ňu nezaujímal. Po tom, čo prebehli súdy v Malackách a Bratislave, jedna sociálna pracovníčka poradila matke, aby ho obvinila zo zneužívania dcéry. Sám sa bol prihlásiť na políciu. Navrhoval mediáciu, ale matka počas nej dvakrát zaspala, situáciu riešil cez riaditeľa školy, aby si dcéra postupne na matku zvykla. Matka mediáciu zrušila, dcéru zobrala násilu zo škôlky, doslovne hodila do auta, pričom dcéra s ňou nechcela ísť. Odviezli dcéru na E., kde ju 3 týždne nevidel, nedávali jej sa mu s ňou stretávať, ani nevedel kde bývajú. Matka ju odhlásila zo školy 2 týždne pred ukončením školského roka. V roku 2016 sa s dcérou stretával pravidelne každý týždeň, je to však preňho časovo náročné. Cestuje tam aj späť po 3 hodiny. Maloletá Z. sa pred ním vyjadřila, že nie je šťastná na E., chcela by ísť bývať do K., matka mu s dcérou nedovoľuje telefonický kontakt. V súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, s otcom, ktorý mal napadnúť matku pred očami maloletej, čo nie je pravda, maloletá sa hrala v tom istom dome. Má problémy s nohami, bližšie nešpecifikované ochorenie chrbtice, nebol liečený na psychiatrii ani nenavštevoval psychológa. Keď sa stretával s maloletou, pokiaľ bolo teplo, boli na tráve, na ihrisku, na preliezkach, púšťali šarkana, keď bolo chladnejšie, chodieval s ňou do reštaurácie, pretože keď prišiel k matke prvýkrát, chcela, aby išiel do obývačky, aby jej tam jej rodina potvrdila, že ju napadol. Otec opakovane žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu svojej PN, avšak súd mal za to, že dlhodobý stav právnej neistoty je v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, keďže dieťa má právo na právnu istotu, stabilné výchovné prostredie, preto súd v zmysle § 183 ods. 2 CSP vyzval otca, aby sa dal zastúpiť na pojednávaní inou osobou, otec je právne zastúpený, preto súd konal v jeho neprítomnosti, v snahe čo najskôr rozhodnúť v tejto veci.

6. Matka na pojednávaní uviedla, že ešte zaslobodna bola liečená na úzkostnú depresívnu poruchu v Č.B., čo povedala manželovi a ten jej odporučil psychiatričku MUDr. D., sám jej uviedol, že tam chodil pre psychické problémy, ktoré mal ešte zaslobodna. Je pravda, že po pôrode mala laktáčnú psychózu,

ale nie je pravda, že by počula nejaké hlasy. Doma ju čakali svokrovci, s ktorými sa manžel pohádal, pretože doslova svojich rodičov nenávidel. Hospitalizovaná bola 2 mesiace, potom bola nastavená na liečbu, bola v pohode, počas priepustiek sa o malú zaujímala, ale švagriná a svokrovci jej ju nechceli dať. Medzi oboma hospitalizáciami liečbu dodržiavala, sama sa starala o maloletú Z., málokedy jej pomáhali, manžel bol v práci. Je pravda, že ju 3-krát hľadali policajti, vždy po hádke s manželom, kedy si chcela vyventilovať hlavu, vždy sa však vrátila domov. Dekan N. Z. jej vybavil F., keďže vtedy manželovi diagnostikovali laterálnu sklerózu ALS kedy postupne odumierajú bunky v mieche a manžel hovoril, že sa nedožije. Sám jej navrhol, aby sa presťahovala na E., keďže s rodinou mal zlý vzťah. Po F. vysadila lieky, zhoršil sa jej zdravotný stav. Chceli druhé dieťa, ale keďže mala v sebe malú dávku liekov, opakovane sa dostala na psychiatriu do Pezinka na dva mesiace. Keď ju prepúšťali na priepustky, manžel o ňu nejavil žiaden záujem, k tomu viedol aj malú, nenávidel ju, odsťahoval sa ku svokrovcovi a poza jej chrbát požiadal o zverenie dieťaťa do starostlivosti. Po tom, čo prebehli súdy, si zobrala maloletú do podnájmu, kde bývali, keď bola u kamarátky v altánku a deti na húpačke, surovo ju napadol svokor, bil ju päšťami, škrtil, za to, že dieťa zverili jej. Škole oznámila, že ide bývať na E., pomohol jej riaditeľ, ktorý maloletú oslobodil z vyučovania z rodinných dôvodov, dva týždne pred skončením školského roka. Vysvedčenie poslali poštou. Na E. si maloletá dcéra veľmi rýchlo zvykla, má tam kamarátov, sesternice, bratrancov. S dcérou sa majú veľmi radi, sú spolu šťastné, v Č. sa lieči u MUDr. E.. Je pravdou, že ju zo sociálky naviedli, aby uviedla, že manžel zneužíva maloletú. Z. má k otcovi dobrý vzťah, keď bývali spolu, boli na seba citovo naviazaní, často sa s ňou hrával. Pokiaľ ide o stretávanie sa otca s maloletou, má obavu zo strany rodičov otca, keďže so svokrou si nerozumejú a svokor ju fyzicky napadol. Z. má starých rodičov zo strany otca rada. Na poslednom pojednávaní matka uviedla, že sa zamestnala od decembra ako pracovná sila do kuchyne, zarobí 400,- € v čistom. Poberá čiastočný invalidný dôchodok 230,- € a prídavky na dieťa 23,- €, 120,- € výživné. Za stravu platí približne 220,- €, matke prispieva na plyn, elektriku, televízor sumou 100,- €, telefón 30,- € mesačne, internet 9,- € mesačne, lieky ju vyjdú na 10,- € mesačne. Obedy maloletej v škole 22,- € mesačne, družina 5,- € mesačne. Maloletá Z. bude nosiť strojček, ktorý vyjde na 140,- €. Zvýšené náklady so zdravotným stavom oboch nemá, úspory nemá, majetok väčšej hodnoty nemá.

7. Maloletá Z. na prvom pojednávaní uviedla, že v E. sa jej páči, v dome býva s mamou, babkou a dedkom, oni bývajú samé na hornom poschodí, blízko nich bývajú dve sesternice, kamarátky. Stretáva sa aj s otcom v reštaurácii Pod vežou, kde sa hrajú, keď nebol sneh, sedeli v aute, alebo na preliezkach. Chce bývať v E., s otcom by sa chcela stretávať cez víkendy a navštevovať ho cez prázdniny. Na ďalšom pojednávaní uviedla, že chce, aby ocko chodieval na E., lebo sa bojí, že pokiaľ by ju brával do K., mohol by havarovať, lebo keď brzdí, musí si rukou pomôcť, aby si mohol nohu položiť na brzdu. Nechce, aby ju tam odviezol niekto iný, stretávať s ním by sa chcela každú druhú sobotu. Keď sa stretnú, tak sa spolu hrajú, teraz sú doma, predtým chodievali aj do reštaurácie. Kamarátov má aj v K., aj tu. S ockom si telefonuje každý druhý deň, nemá problémy s telefonovaním. Keď sa budú stretávať, chce, aby tam bola prítomná aj mama. V K. nemá z nikoho strach.

8. Právna zástupkyňa otca v záverečnej reči uviedla, že otec zotráva na svojich návrhoch na vykonanie dokazovania, žiadal, aby bolo súdom povolené nahliadnutie psychiatričky Z. do súdneho spisu, na vykonanie súdnoznaleckého súkromného posudku. Príjem otca sa znížil, je dlhodobo PN, jeho dôchodok predstavuje sumu 255,- €, maródka 300,- €, po uznaní invalidity bude jeho predpokladaný príjem okolo 320,- € invalidný dôchodok. Teraz má príjem vyšší, znamená to, že jeho príjem bude znížený. Matka má vyšší príjem ako otec. Otec spláca výživné v súdom určenej výške, tieto prostriedky de facto nemá, dlží svojim rodičom, ako aj bratovi, od ktorých si ich zapožičal. Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že otec sa nikdy násilne nesprával voči matke, ani voči maloletej. Je v záujme maloletej, aby bol styk s druhým rodičom čo najfrekventovanejší, aj kvôli zdravému vývoju. Navrhujú, že pokiaľ súd rozhodne, že maloletá ostane v starostlivosti matky, aby bol upravený styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý druhý týždeň a to v piatok od šiestej hodiny do nedele do piatej hodiny, cez prázdniny po dohode s matkou tri týždne s tým, že matka odovzdá maloletú v R. na autobusovej stanici Regiojetu. Náklady matky je možné eliminovať napríklad sumou 30,- € na telefón na sumu 20,- €. Stav v súčasnosti je taký, že otec niekoľko mesiacov za maloletou nechodí, z dôvodu dlhodobej PN, preto navrhujú, aby matka odovzdávala dieťa otcovi na autobusovej stanici Regiojetu v R.. Tohto času je otec práceneschopný, po poslednej hospitalizácii mu bolo doporučené jeho zaradenie na invalidný dôchodok, prepúšťacia správa bola súdu zaslaná.

9. Právna zástupkyňa matky v záverečnej reči na pojednávaní uviedla, že vzhľadom na vykonané dokazovanie majú za to, že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa zveriť ho do osobnej starostlivosti matky, pričom ako vyplynulo už z výpovede maloletého dieťaťa, ako aj zo znaleckého dokazovania, styk maloletej by mal byť upravený s otcom v rozsahu ako doposiaľ, teda maloletá by sa mala stretávať v mieste bydliska matky a maloletej, za prítomnosti matky maloletej každú párnú sobotu v mesiaci v roku od 10.00 do 17.00 hod.. Čo sa týka telefonického kontaktu otca s maloletou, ten navrhujú ponechať neupravený, keďže je to v záujme maloletého dieťaťa. Výšku výživného navrhujú určiť vo výške 120,- € mesačne, keďže otec aj v súčasnosti hradí danú výšku, je to v jeho možnostiach, ako aj schopnostiach. Vo zvyšku sa pridriavajú svojich vyjadrení, produkovaných počas celého konania.

10. Zástupkyňa okresnej prokuratúry na pojednávaní uviedla, že vzhľadom na vykonané dokazovanie, výsluch znalkyň, sa prikláňa k názoru právnej zástupkyne matky, navrhujú dieťa zveriť do osobnej starostlivosti matky, styk upraviť tak, ako bol upravený doposiaľ, aby sa otec stretával s dieťaťom v mieste bydliska matky.

11. Súd okrem výsluchu účastníkov vykonal dokazovanie aj výsluchom svedkov, nariadením znaleckého dokazovania a oboznámením sa s celým spisovým materiálom. V rámci vykonaného dokazovania súd postupoval podľa § 191 ods. 1 CSP a vyhodnocoval dôkazy podľa svojej úvahy a to každý jednotlivito všetky dôkazy, vzájomné súvislosti.

12. Svedkyňa B. D. - matka otca, na pojednávaní uviedla, že má veľmi dobrý vzťah s vnučkou, odmalička sa o ňu starali, keďže matka trpela po pôrode na laktačnú psychózu, aj počas manželstva boli medzi rodičmi dieťaťa krízy, keďže matka neustále utekala z domu. Po druhej hospitalizácii sa vysmievala otcovi, že je vyschnutý, zomrie, čo na dcéru zle psychicky vplývalo. Preto sa otec od matky odsťahoval. Matka sa vulgárne správala aj k Z., preto sa jej Z. bála. Vie, že otec má problémy, nemôže chodiť na nohy, má pocit, že jeho zdravotný stav sa zlepšuje.

13. Svedok Q. D. - brat otca, na pojednávaní uviedol, že po narodení maloletej sa staral o maloletú on s manželkou, keďže matka o ňu nejavila záujem. Pokiaľ prišli k nim na návštevu, maloletá sa ich bála, keď bola v prítomnosti matky, pokiaľ bola len s otcom, správala sa úplne inak. O výchovu maloletej sa staral jeho brat, oni ako rodina mali s maloletou veľmi pekný vzťah. Otcovi pri starostlivosti pomáhali, matka sa o maloletú starala málo. Z. sa jej bála, lebo matka ju aj bila. Pokiaľ bol otec v zahraničí, o maloletú sa starala matka, ale bola zanedbaná.

14. Svedkyňa B. D. - švagriná otca, na pojednávaní uviedla, že matka sa po narodení o maloletú nestarala, ako rodiny sa málo navštevovali. Keď sa stretli v obchode, maloletá sa pred ňou skrývala. Keď bola Z.Á. v starostlivosti otca, úplne sa zmenila. Dokázala sa s nimi aj smiať.

15. Svedkyňa C.. Z. Č. - sestra matky, na pojednávaní uviedla, že vzťah medzi matkou dcérou je veľmi dobrý, teraz sú šťastné, kúpili si nové zariadenie do bytu. Z. je na E. spokojná, hrávajú sa spolu s deťmi. Na začiatku, keď bola prítomná pri stretnutiach s otcom, videla, že dieťa malo chvenie. Maloletá sa s otcom stretávala v júli a v auguste v aute. Neskôr si dali deku na trávu, potom sa stretávali v reštaurácii, keď sa ochladilo. Maloletá sa k stretnutiam s otcom nechcela vyjadrovať, otca nespomína. Otec má direktívny spôsob výchovy, musí poslúchať aj dieťa, ako aj matka, on má všetko naprogramované ako počítač.

16. Svedkyňa G. S. - švagriná matky uviedla, že Z. má mamu veľmi rada, je na ňu naviazaná. Zo začiatku to tak nebolo, bola utiahnutejšia, teraz sa otvorila smerom k matke, aj k nim. Maloletá o otcovi nehovorí, malej sa prostredie páči, je tam veľa detí. Otec sa s maloletou stretával spočiatku v aute, alebo sa hrali vonku, na deke.

17. Uznesením 11 P 31/2016-192 zo dňa 17.02.2017 súd zrušil uznesenie Okresného súdu Malacky číslo konania 8P/435/2015-34 zo dňa 8.2.2016 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Bratislave 20CoP/25/2016-81 zo dňa 29.4.2016 v III. výroku týkajúcom sa úpravy styku a vydal neodkladné opatrenie, ktorým otec maloletej Z. D., H.. XX.X.XXXX je oprávnený stretávať sa s maloletou Z. každú párnú sobotu v mesiaci v roku od 10.00 hod. do 17.00 hod. vždy za prítomnosti matky maloletej M. D., ktorá je povinná maloletú na stretnutie s otcom pripraviť v súlade s nariadeným predbežným opatrením

s tým, že styk otca s maloletou sa bude realizovať v mieste bydliska matky. Matke uložil povinnosť umožniť otcovi trikrát týždenne, a to v utorok medzi 17.00 hod. - 18.00 hod., vo štvrtok medzi 17.00 hod. - 18.00 hod., a v nedeľu medzi 17.00 hod. - 18.00 hod. telefonický kontakt s maloletou Z.. Vo zvyšnej časti súd návrh otca zamietol. Ostatné výroky Uznesenia Okresného súdu Malacky číslo konania 8P/435/2015-34 zo dňa 8.2.2016 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Bratislave 20CoP/25/2016-81 zo dňa 29.4.2016 ostali nezmenené. Krajský súd v Žiline uznesením 5 Cop/36/2017-620 zo dňa 27.06.2017, toto uznesenie potvrdil.

18. Uznesením 11 P 31/2016-700 zo dňa 27.11.2017 súd návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia, ktorý bol doručený na súd dňa 15.11.2017, na základe ktorého otec žiadal, aby bol oprávnený stretávať sa s maloletou Z. každý páry týždeň od piatka od 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod., počas vianočných sviatkov od 25.12.2017 od 10.00 hod. do 31.12.2017 do 19.00 hod., zároveň aby ho matka informovala o zdravotnom stave maloletej a ďalších dôležitých skutočnostiach, týkajúcich sa maloletej, aby mu umožnila 3-krát týždenne telefonický kontakt s maloletou, súd zamietol, keďže nedošlo k zmene pomerov.

19. Zo spisu OS Čadca 5Em2/2016 súd zistil, že uznesením 5Em2/2016-33 zo dňa 06.02.2017 súd zamietol návrh oprávneného - otca, na výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa. Z dôvodu, že tento návrh nebol podaný dôvodne zo strany povinnej, nedošlo k nerešpektovaniu súdneho rozhodnutia s úmyslom zmať realizáciu styku oprávneného s maloletou, avšak išlo o výnimočnú situáciu. Krajský súd v Žiline uznesením 9 CoE 70/2017, zo dňa 30.11.2017 nemal preukázanú dôvodnosť návrhu oprávneného a preto napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdil.

20. Z rozsudku Okresného súdu v Čadci 5 P 15/2018-60 zo dňa 05.04.2018, súd zistil, že starí rodičia maloletej Z. - B. B. B. D. majú právo styku s maloletou Z., každý posledný týždeň v mesiaci od 16.00 hod. do 18.00 hod. v mieste bydliska matky, v jej prítomnosti a prítomnosti ďalších osôb a to otcovho brata Q. D. a jeho jeho manželky B. D., ako aj za prítomnosti otca maloletého dieťaťa, počas doby jeho PN, kedy nie je spôsobilý sám realizovať osobný kontakt s maloletým dieťaťom. Sudkyňa si z pripojeného spisového materiálu 5 P 15/2018 okrem rozsudku dala pripojiť aj zápisnicu zo dňa 05.04.2018, kde pred súdom vypovedala aj maloletá Z., ktorá na otázku sudkyne: „prečo by nechcela, aby ju otec odviezol do K., ale opačne, aby on prišiel na stretnutie k nim domov do E. H. E.?" sa ľútosťivo rozplakala, napriek tomu, že dovtedy bol kontakt so sudkyňou bezprostredný, sama uviedla, že sa bála toho, že by havarovali, bála sa o nich obidvoch, keďže si všimla, že otec si prekladal nohy (sudkyňa poukazuje na to, že takto maloletá vypovedala aj v tomto konaní na poslednom pojednávaní dňa 10.05.2018).

21. Zo záveru znaleckého posudku číslo 45/2017 znalkyne MUDr. M. Š., odvetvie psychiatria, mal súd preukázané, že otec dieťaťa netrpí duševnou chorobou, alebo poruchou, jeho osobnosť je dominantná s vysokým sebahodnotením, sebavedomím, presadzujúca sa, čo u osôb v okolí má tendenciu vyvolávať pocit neistoty, úzkosti a strachu. Aktuálne chce dosiahnuť zmenu v kontakte s dcérou, jeho vonkajší komunikačný prejav je kultivovaný, cítiť však výraznú psychickú tenziu, potláčanú disforiu, ktoré drží pod racionálnou kontrolou. Vnútorne však nutkavo analyzuje spôsob, ako riešiť situáciu a presadiť svoj záujem. Opakovane sa vracia a fixuje problémy, skutočnosti, týkajúce sa jeho potrieb. Jeho schopnosť emočnej, afektívnej rezonancie s okolím je znížená. Jeho osobnosť je nastavená, má situáciu pod kontrolou s tendenciou organizovať dianie v okolí. Empatia s okolím je slabšia, má dobré organizačné schopnosti, je sociálne zručný, vie predpokladať možný vývoj a následky situácie, podľa toto situáciu štrukturovať, koordinovať. Je u neho prítomná zvýšená kritickosť voči okoliu, autoritatívnosť. Matka trpí duševnou chorobou, alebo poruchou, schizoafektívnou psychózou, ktoré ochorenie prebiehalo v atakoch, doteraz bola 3-krát hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení, v rokoch 1997, 2009, 2015, po preliečení sa dosiahla remisia ochorenia, bez výraznejších reziduálnych zmien osobnosti, s pokračujúcou udržiavacou ambulantnou psychiatrickou liečbou, jej postoje voči ochoreniu sú kritické. Osobnosť matky je skôr introvertná, uzavretejšia, s potrebou udržiavať priateľské vzťahy, vychádzať ľuďom v ústrety, so snahou ku kompromisom. V záťaži potrebuje podporu, snaží sa obhájiť svoje záujmy. V kontakte s dominantnými osobnosťami je v submisívnej pozícii. Emočné puto a citový vzťah k dcére sú tak silné, že napriek dispozičným osobnostným vlastnostiam, vošla do boja o dieťa. Napriek vyhrotenej situácii, čo sa týka starostlivosti o dieťa, neprežíva nenávisť voči otcovi maloletej. Obrana má pasívnejší spôsob, nenadáva na osobu otca, neuráža ho, vyjadruje smútok z toho, ako to dopadlo, má z neho strach, silnú anticipačnú úzkosť z jeho konania a správania sa voči nej, ako matke dieťaťa. Napriek tomu, že cíti silný tlak zo strany otca, vystavila sa tomuto tlaku, dôvodom a motívom je láska

k dcére, boj o dcéru a možnosť starostlivosti o dcéru. Motívom nie je poškodiť otca dieťaťa. Obaja rodičia sú citovo viazaní na maloletú Z., maloletá v citových väzbách jednoznačne preferuje matku, pri ktorej sa cíti bezpečne, pokojne, dostáva emočnú podporu a ochranu od matky. Premiestnenie od matky by prežívala psychotraumatizujúco s následkami na psychike osobnosti s možnými konverznými somatovegetatívnymi symptómami. Maloletá má rada aj otca, ale tohto času vníma jeho správanie ako tlačiacie na jej osobu, nepríjemné, neúctivé voči matke, ktorú má rada. Má z takéhoto správania úzkosť, obavy, psychické napätie, preto sa začína objavovať vyhýbavé správanie, ako obranný osobnostný mechanizmus, ktorý má účel maloletej osobnosti uľahčiť. Vzťah maloletej k otcovi vo veľkej miere závisí od správania a znižovania naliehavosti zo strany otca. Obaja rodičia sú schopní zabezpečiť vzhľadom na svoj zdravotný stav, výchovu a vývoj osobnosti dieťaťa, teda v celom rozsahu posúdiť svoje správanie a následky svojho konania vo vzťahu k dlhodobému výchovnému procesu. Aktuálne ani jeden z rodičov vedome negatívne neovplyvňuje maloletú Z. voči druhému rodičovi. Vzhľadom na zistené skutočnosti obe znalkyne odporúčajú zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a upraviť styk otca s dieťaťom na stretávanie jeden víkend v mesiaci od piatka od 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod., počas letných prázdnin v trvaní 3 týždne, časovo po dohode medzi rodičmi, každý druhý rok počas vianočných sviatkov.

22. Súd poukazuje aj na psychologické vyšetrenie maloletej Z. D. z čl. 58 a nasledujúce znaleckého posudku, ktoré vyšetrenie bolo nutné vykonať za prítomnosti matky v ambulancii, keďže dieťa by inak nespolupracovalo, afekt u neho pretrvával naďalej. Na otázku znalkyne, pokiaľ by bola maloletá Z.Q. u otca, aké by to bolo pre ňu, znalkyňa uviedla, že sa úplne rozplakala, ťažko ju bolo upokojiť, návaly plačov sa opakovali, híkala, triasla sa, išlo o manipuláciu zo strany dieťaťa, aby sa vyšlo potrebe vyjadriť sa o svojich vzťahoch k rodičom. Maloletá ďalej uviedla, že nechce ísť ku otcovi, chce zostať pri mame. Keď predtým mala iný názor, mamu nemala rada, lebo otec vravel, že je zlá. Ona si to moc nepamätá. Matka sa do klinického interview a psychologického vyšetrenia neangažovala, je tichá, utiahnutá, dieťa nenapomína, ani mu nepodsúva odpovede. Na ďalšie otázky o vzťahu k otcovi maloletá neodpovedá, opakovane sa rozplakala, plač stupňuje a používa ho ako obranu, manipuláciu na danú situáciu, aby sa vyšla odpovedi o otcovi, aby sa vyšla zodpovednosti za svoj postoj. Maloletá uvádza, že sa bojí hovoriť o otcovi. Bez problémov hovorí o kontaktoch s deťmi v rodine aj v škole, ku vzťahu k matke. Situácia medzi rodičmi ju traumatizuje, snaží sa ju vytesniť, nezaoberať sa s ňou. Na otázku znalkyne, či sa teší na telefonáty s otcom, rada s ním telefonuje, maloletá Z. neodpovedá, klopiť oči, tečú jej slzy. Na otázku znalkyne, či sa bojí otca, súhlasne kýva hlavou a plače. Dieťa psychicky stŕplo, keď si psychologička dohovárala konkrétny termín s matkou na spoločné sedenie s otcom. Maloletá až híkala, striasla sa po celom tele a uvádzala, že nechce ísť k otcovi do K.. Uvádza, že mama je dobrá. Maloletá vyslovene uviedla, že v izbe sa s tatom hrajú hry, hovoria o škole, nechce chodiť k tatovi dole, nemá proste tatu rada, dedo zbil mamu, nechce ísť do K.. Bojí sa, že keď pôjde do K., tata ju nevráti k mame, že ju tam nechá. Vadí jej, že otec je zlý na mamu, babka zo K. je na ňu protivná, babka u mamy nikdy nebýva protivná. Z hodnotenia znalkyne ďalej vyplýva, že dieťa sa rozvíja v atypických rodinných vzťahoch, rodičia sú rozvedení, vzťahy medzi rodičmi sú disharmonické, čo má negatívny vplyv na psychiku dieťaťa. Dieťa intelektovo prospieva, matka sa mu venuje, výsledky v škole sú dobré. Maloletá je pozitívne motivovaná, rada sa učí, v škole sa adaptovala, má nových kamarátov. Aj v rodine je veľa detí, s ktorými sa maloletá kamaráti, je s nimi spokojná. Sociálne vzťahy sa týmto spôsobom rozširujú. Ide o širšie sociálne vzťahy, ku ktorým sa utieka, aby sa vyšla problémovým, úzkym sociálnym vzťahom v rodine. V týchto vzťahoch sa cíti úzkostná hlavne v situáciách konfrontácie medzi rodičmi, kde dominantný, tlačiaci, je aj z pohľadu maloletej, otec. Osobnosť dieťaťa je veľmi senzitívna a citlivá, má tendenciu v rámci obranných mechanizmov vyhnúť sa riešeniu problémov, vytesňovať ich, očakáva, že to za ňu okolie vyrieši. Má pozitívne vzťahy k matke, otca sa snaží nehodnotiť, smerom k nemu dáva len hodnotenie, že otec je osoba, pri ktorej by bola rada, keby odišiel, je to podmienené pravdepodobne tým, že sa negatívne vyjadroval smerom k matke, správal sa neprimerane k matke a dieťa bolo toho svedkom, kritizoval matku. Podmienené je to aj naliehavosťou otca a tlakom na dieťa, získať dieťa do výchovy. Vytvára tým silný psychický tlak, ktorý dieťa zle znáša, začína sa fixovať u maloletej Z. separačná úzkosť z možného oddelenia od matky. Podporuje to aj skúsenosť, že v období psychického ochorenia matky, otec matku zo života dieťaťa odpojil. Z tohto dôvodu dieťa aktuálne nedôveruje otcovi. Vytvorila sa tým obava odísť od matky sama s otcom, do jeho bydliska do K.. Zo spoločného stretnutia oboch znalkyň otca, matky a maloletej Z. súd zistil, že maloletá vošla do miestnosti so znalkyňami sama, aby sa adaptovala, nadviazala s nimi kontakt, upokojila sa, pričom pri otázke v rozhovore o otcovi sa opätovne rozplakala, bojí sa hovoriť, pričom ďalej uviedla, že otec teraz nehovorí o mame s nikým, len s maloletou, nepovedala mu, že jej to takto nevyhovuje. Dieťa usedavo plakalo, bolo úzkostné, psychicky

napäté a vypovedalo, že nechce chodiť do K. ani na víkend, ani cez prázdniny, nechce tam ísť, lebo sa bojí, že budú nadávať na mamu, a že ju nevrátia k mame. Chce, aby otec chodieval na E.. Teraz chce byť s mamou. Mama na ocina nikdy nenadáva. Keď bývali v domčeku, rodičia sa hádali, viac sa hádal oco, kričal na mamu, mama nekričala, ale plakala. Nepáči sa jej, že musí byť s otcom v izbe celý deň sama.

23. Znalkyne vo svojom vyjadrení k námietkam otca k znaleckému posudku číslo 45/2017 uviedli, že úlohou psychológa nie je dieťa vystresovať, traumatizovať za každú cenu dieťa potlačiť a presadiť svoju pozíciu, aj bez toho je dieťa stresované a psychotraumatizované situáciou v rodine a bojom rodičov o dieťa. Je nutné chrániť psychiku dieťaťa, aby nevznikli následky do budúcnosti, detstvo v živote človeka je veľmi dôležité, k tomuto obdobiu sa často vracajú aj dospelí ľudia, ktorí majú psychické problémy. Nie znalci, ale aktuálne vzťahy v rodine medzi rodičmi, dlhodobo pretrvávajúci boj rodičov o dieťa, zneisťujú, stresujú dieťa, ktoré je tlačené k tomu, aby vyjadrovalo svoj vzťah k rodičom. Dieťa má tendenciu uniknúť z tejto situácie, reagovať afektívne a labilne, niekedy negativizmom, tiež mení svoj verbálny názor a postoj voči rodičom. Nie je to podmienené širším sociálnym prostredím, ale dlhodobo pretrvávajúcou situáciou, bojom medzi rodičmi. Paradoxom je, že otec sa síce vyjadruje o matke - M., hoci vo svojich vyjadreniach a hodnoteniach nepovedal nič pozitívne hodnotiace osobu matky, toto oslovenie nekoreluje s jeho pocitmi a vzťahom k matke.

24. Znalkyne na pojednávaní uviedli, že u matky ide o duševnú poruchu, alebo chorobu schizoafektívnu psychózu, prognózu ďalšieho vývoja považuje psychiatrická za priaznivú, keďže v oboch prípadoch išlo u matky o akútny nástup ochorenia, s dobrou reakciou na liečbu, po preliečení nastala kvalitná remisia, matka je k svojmu ochoreniu kritická, chodievala na pravidelné kontroly, dodržiava liečbu, aj po opakovaných atakoch neboli zaznamenané výraznejšie zmeny osobnosti. Psychologička uviedla, že otec je v danom prípade silnejšia osobnosť, matka samotná vníma jeho pôsobenie ako psychický tlak, ak to pôjde ďalej, bude to mať dosah aj na dieťa. Medzi manželmi ide o tzv. rozvodové jedy. Na matku nevlýva obvinenie otca zo sexuálneho zneužívania, matka to z mozgu vytesnila, nevracia sa k tomu, matka je úzkostná, senzitívna osobnosť, zle vníma atmosféru a treba rozlišovať situácie, keď sa na začiatku manželia zobrali, manželstvo bolo šťastné a potom začali rozvodové problémy, v súčasnosti boj o dieťa. Matka sa bojí, že jej dieťa nevrátia, že by mohlo dôjsť k dopravnej nehode, bojí sa správania starých rodičov, že ju budú znevažovať pred dieťaťom, ako matku, keďže starý otec ju napadol. Otec mal taktiež fázy, keď znevažoval matku. Napríklad v počiatkovej fáze dieťa s matkou komunikovať nechcelo. Znalkyňa vysvetľovala matke, že je nevyhnutné, aby sa na výchove dieťaťa podieľal aj otec, matka sa však bojí. Dieťa počas sedení odmietalo ísť do K., lebo sa cíti bezpečne u matky, bojí sa dopravnej nehody, že budú na neho tlačiť starí rodičia, že ju nevrátia. Otec podľa nich postupuje nesprávne k dieťaťu, robí akoby „vyšetrovateľa“, keď všetko chce od nej vedieť dopodrobna, pričom samo dieťa má právo na svoje súkromie, preto aj dieťa odmieta odpovedať a hovoriť o otcovi. Pokiaľ ide aj o telefonovanie, je dobré, aby otec na ňu netlačil, aby mu maloletá sama zatelefonovala a porozprávali sa o tom, čo sa stalo. Pokiaľ aj Z. s dešpektom komunikuje s otcom, dostáva sa do puberty, môže to mať odpozorované aj od kamarátov, keďže jej osobnosť sa zoceluje a zreje. Pokiaľ by súd rozhodol tak, že maloletá má chodiť do K., spočiatku bude mať veľký strach, vyvolá to v nej afektívne prejavy, aké mala pred ňou, ako znalkyňou - psychologičkou, keď ju vypočúvala, úzkosti. Veľa závisí od toho, ako sa bude správať otec a jeho rodina. Po prvej skúsenosti ho môže maloletá odmietnuť nadobro, pokiaľ budú na jej matku nejako niečo udávať. Samotný otec by mal svoje správanie zmeniť, aby mu maloletá dcéra začala dôverovať. Pokiaľ ide o stretávanie sa maloletého dieťaťa s otcom, na začiatku by odporúčali krátky časový interval s tým, že pokiaľ by matka išla do K., nevedia, kde by mala zabezpečené bývanie. Najviac by odporúčali mediáciu, alebo niečo podobné, aby sa rodičia dohodli. Keď spolu sedeli a snažili sa o nejakú dohodu, tak kto bol dominantný, tlačil otec, matka už potom aj ustúpila, ale dieťa to odmietalo. Otec trval na tom, že chce dieťa do svojej starostlivosti, preto je zrejme, že ani z jeho strany dohoda ľahká nebude. Všetci nútia dieťa do toho, aby ono samé rozhodovalo, ty musíš povedať. V prípade ak by došlo k zlepšeniu komunikácie medzi rodičmi, odporúčali by frekvenciu stykov jeden víkend raz za mesiac, závisí to ale od adaptácie maloletej, resp. na striedačku u oboch rodičov. Pokiaľ ide o stretávanie sa jedenkrát do mesiaca, majú za to, že nie je vo finančných možnostiach rodičov stretávať sa častejšie.

25. Zo správ od kolízneho opatrovníka mal súd preukázané, že UPSVaR Z. začal riešiť rodinu v novembri 2015, na podnet otca dieťaťa po tom, čo bola matka opakovane hospitalizovaná v Psychiatrickej nemocnici v S.. UPSVaR Č., začalo s rodinou pracovať v mesiaci júl 2016. Matka spolu s dcérou bývajú v rodičovskom dome matky, ktorý je dvojpodlažný. Matka s dcérou obývajú bytovú jednotku

so samostatným vchodom. K dispozícii majú kuchyňu, obývačku, spálňu, detskú izbu, hygienické zariadenie. Matka bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, od 10.08.2016, bola jej priznaná podpora v nezamestnanosti v sume 150,- € mesačne. Okrem toho poberá prídavok 23,52 € mesačne a výživné na maloletú 120,- €. Matka rodičom prispieva na spoločnú domácnosť sumou 100,- €. Maloletá Z. je žiačkou druhého ročníka, výborne sa učí. Matku, ako autoritu rešpektuje, dieťa sa do rodinného, aj školského prostredia veľmi dobre adaptovalo. Počas prvotného šetrenia pomerov, dieťa bolo spokojné, bezproblémovo s pracovníčkami z oddelenia komunikovalo, bolo usmiate, túlilo sa k matke, ku ktorej má silnú citovú väzbu. Má tu veľa kamarátov, bratrancov, sesterníc, v prostredí sa cíti dobre. Uviedla, že má rada oboch rodičov. Hygiena v domácnosti je na dobrej úrovni. Matka sa vyjadrila, že si aktívne hľadá zamestnanie, o dcéru sa dokáže bez problémov postarať. Doporučujú, aby súd zveril maloletú Z. do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na jej výživu podľa jeho schopností, možností, majetkových pomerov a upravil stretávanie sa otca s maloletou v širšom rozsahu, bez prítomnosti matky.

26. Z prehľadu majetku, príjmov a výdavkov otca mal súd preukázané, že otec vlastní rodinný dom, na ktorý si vzal úver, ktorý spláca po 219,- € mesačne, elektriku platí 52,80 €, plyn 77,- €, poisťku Z.Á. 18,12 €, od 11/2015 do 2/2016 poberal nemocenské dávky 690,- € /posledná dávka 178,80 €/, v 3/2016 poberal príspevok v nezamestnanosti 178,80 € a z úradu práce 419,- €, od 4/2016 poberal príspevok z úradu práce od 550,- do 618,- € /posledný príspevok 200,- €, v 10-11/2016 príjem 0,- z dôvodu zániku podpory, od 01.11.2016 sa zamestnal s dohodnutou mzdou vo výške 2,98 € za hodinu. Otec k tomu doložil životnú poisťku maloletej, oznámenie o uplynutí podporného obdobia SP, rozhodnutie úradu práce o vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie, potvrdenie SP zo dňa 29.11.2016, pracovnú zmluvu. Na poslednom pojednávaní právna zástupkyňa súdu predložila príjmy a výdavky otca, z ktorých vyplývajú príjmy: dôchodok 255,10 €, maródka 10,- €/deň cca 300,- €, výdavky: hypotéka 180,58 €, elektrina 70,- €, plyn 70,- €, poisťka Z. 18,12 €, telefón 20,- €, internet 13,- €, výživné 120,- €, lieky 60,- €, strava 80,- €, cestovanie 140,- €, 2-krát cesta na E. do mesiaca a bežné cestovanie k lekárovi.

27. Z predložených dokladov matkou súd zistil, že za energie dáva matka 60,- € mesačne, lieky 10,- € mesačne, školské pomôcky 14,50 € mesačne, ZRPŠ 9,- € mesačne, obedy v škole 20,- € mesačne, poplatok u zubára 12,- € mesačne. Matka k tomu doložila príjmové pokladničné doklady, potvrdenie zo sociálnej poisťovne, doklad o výplate dávok v nezamestnanosti a prídavku na dieťa. Matka bola do 01.08.2016 zamestnaná u N. R., s vymeriavacím základom od 380,- do 405,- €, od toho času je nezamestnaná. Od decembra 2017 sa zamestnala ako pracovná sila do kuchyne, s príjmom 400,- € v čistom. Poberá čiastočný invalidný dôchodok 230,- €.

28. Zo správy Mesta E. H. E. súd zistil, že maloletá Z. býva spolu s mamou a starými rodičmi v rodinnom dome, ktorý vlastní starí rodičia menovanej. Matka sa zodpovedne stará o dcéru, požíva dobrú povesť, nepožíva alkoholické nápoje.

29. Zo správy Obecného úradu K. súd zistil, že otec žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, v ich rodinnom dome č. XXX. V rodinnom dome č. XXX sa od odchodu manželky a dcéry nezdržiava. Poberá čiastočný invalidný dôchodok, od jeho matky vedia, že má problémy s nohami.

30. Zo správy od MUDr. E., psychiatra matky súd zistil, že jej stav je v dobrej remisii, kompenzovaný. Súd sa ďalej oboznámil s lekárskou správou o zdravotnom stave otca od neurológa, MUDr. O., zo správ od MUDr. R., sa častou z prepúšťacej správy otca z neurologického oddelenia v C., z ktorej vyplýva, že otec bol domov prepustený 27.04.2018. Predpokladá sa skôr progresia tohto ochorenia, do budúcnosti. Vyžadujú sa pravidelné neurologické kontroly a otec ma odporúčanie na zaradenie do invalidného dôchodku.

31. Súd uznesením ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania zamietol, ide najmä o vypracovanie súkromného znaleckého posudku a prehrávky na CD nosičoch, ktoré otec súdu doložil. Súkromný znalecký posudok súd nepripustil ako dôkaz, nakoľko vo veci už má vypracovaný znalecký posudok, ktorý nariadil súd, vypracovali ho znalkyne z odboru psychiatria a psychológia, zapísané v zozname znalcov, má všetky náležitosti. Námietky otca súd považuje za nepodstatné, znalkyne zodpovedali všetky otázky súdu. Súd má za to, že nie je v záujme maloletej Z. podrobovať sa ďalšiemu vyšetrovaniu znalcom, nakoľko to negatívne vplyva na psychiku maloletej a v zmysle § 210 CSP súd nemá možnosť donútiť matku s maloletou dostaviť sa k znalcovi, na vypracovanie súkromného znaleckého posudku, pokiaľ súd takýto znalecký posudok v konaní nepripustí. Taktiež súd nepripustil vypracovanie tohto

znaleckého posudku aj z hľadiska hospodárnosti konania, keďže ide o konanie vo veciach maloletých, kde je potrebné čo najskôr rozhodnúť v záujme maloletého dieťaťa. Nahrávky otca na CD nosičoch súd nepripustil, má za to, že ide o neobjektívny dôkaz, nakoľko súd nevie čo mohlo predchádzať situácii, ktorú otec natáčal.

32. Podľa § 36 ods. 1 Zák. o rod. rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

33. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

34. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

35. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

36. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

37. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

38. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

39. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v danej veci si podali návrh na zverenie maloletej Z. do osobnej starostlivosti, ako matka, tak aj otec, pričom Okresný súd Malacky uznesením 8 P 435/2015-34 zo dňa 08.02.2016 zamietol oba tieto návrhy a predbežne ponechal maloletú Z. v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Na odvolanie otca Krajský súd v Bratislave uznesením 20Cop/25/2016-81, zo dňa 29.04.2016 zmenil uznesenie OS Malacky tak, že predbežným opatrením zveril maloletú Z. do právoplatného skončenia veci, vedenej na OS Malacky pod sp. zn. 8 P 435/2016 do osobnej starostlivosti matky, zároveň otcovi určil výživné a upravil styk s maloletou. Krajský súd tak rozhodol z dôvodu, že otec napriek tomu, že bola určená striedavá starostlivosť odmietal dieťa matke odovzdať v určenom čase, čím nerešpektoval rozhodnutie súdu a nepriaznivo pôsobil na zdravý vývoj maloletej, takže konal v rozpore so záujmami maloletej. Po tom, čo sa matka presťahovala do E. H. E., Okresný súd Malacky preniesol svoju príslušnosť na Okresný súd Čadca. Zo správ od kolízneho opatrovníka mal súd preukázané, že maloletá Z. sa v E. veľmi dobre adaptovala, ako do rodinného, tak aj školského prostredia, veľmi dobre sa učí, má tu veľa kamarátov, bratrancov, sesterníc, dobre sa cíti v tomto prostredí. Má silnú citovú väzbu na matku, má však rada oboch rodičov. Bytové podmienky má matka veľmi dobré, má zariadenú samostatnú bytovú jednotku. Doporučujú súdu, aby zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu dieťaťa, upravil stretávanie otca s maloletou v širšom rozsahu a bez prítomnosti matky. Samotná maloletá Z. na prvom pojednávaní uviedla, že chce bývať s mamou a s otcom sa stretávať v K.. Na poslednom pojednávaní však uviedla, že už do K. nechce chodiť, lebo sa bojí, že by s otcom havarovala, chce, aby otec chodieval za ňou, pričom chce, aby pri stretávaní bola prítomná aj matka.

40. Zo znaleckého posudku a vyjadrení znalkyň mal súd preukázané, že otec dieťaťa netrpí duševnou chorobou, ale ide o dominantnú osobnosť s vysokým sebahodnotením a sebavedomím, ktorý má tendenciu u osôb v okolí vyvolávať pocit neistoty, úzkosti a strachu. Chce dosiahnuť zmenu v kontakte s dcérou, aj keď je jeho vonkajší komunikačný prejav kultivovaný, cítiť však výraznú neistotu a potláčaný nepokoj. Je kritický a autoritatívny k okoliu, jeho empatia s okolím je slabšia. Matka trpí duševnou poruchou, alebo chorobou, schizoafektívnou psychózou. Po preliečení dosiahla remisiu ochorenia, bez výraznejších reziduálnych zmien osobnosti, s tým, že pokračuje v liečbe a prognóza ďalšieho vývoja jej ochorenia je priaznivá. Osobnosť matky na rozdiel od otca je naopak skôr introvertná, uzavretejšia, s potrebou udržiavať priateľské vzťahy, vychádzať ľuďom v ústrety so snahou ku kompromisom. V kontakte s dominantnými osobnosťami je v submisívnej pozícii. V danom prípade však jej emočné puto a citový vzťah k dcére sú tak silné, že napriek svojim dispozičným osobnostným vlastnostiam, vošla do boja o dieťa. Matka napriek vyhrotenej situácii neprežíva nenávisť voči otcovi maloletej, jej motívom nie je poškodiť otca dieťaťa. Jej motívom je láska k dcére a možnosť starostlivosti o dcéru. Matka na otca nenadáva, neuráža ho, vyjadruje smútok z toho, ako to dopadlo, má z neho strach. Paradoxom je, že otec, aj keď sa o matke vyjadruje - M., vo svojich vyjadreniach nepovedal nič pozitívne na jej osobu. Obaja rodičia sú citovo naviazaní na malol. Z., maloletá však jednoznačne preferuje matku, u ktorej sa cíti bezpečne, pokojne, pričom premiestnenie od matky by prežívala psychotraumatizujúco, s následkami na psychike osobnosti s možnými konverznými samovegetatívnymi symptómami. Dieťa pri matke intelektovo prospieva, matka sa mu venuje, výsledky v škole má dobré. Maloletá sa dobre adaptovala, ako v škole, tak aj v rodine. Má nových kamarátov, čím sa rozširujú sociálne väzby. Maloletá má rada aj svojho otca, ale jeho správanie t.č. vníma ako tlačiacie na jej osobu, nepríjemné a neúctivé voči matke, ktorú má rada. Z tohto správania má úzkosť, obavy, psychické napätie, preto sa u nej začína objavovať aj vyhýbavé správanie, ako obranný mechanizmus, ktorý má účel maloletej osobnosti uľahčiť. Vzťah maloletej k samotnému otcovi vo veľkej miere práve závisí od jeho správania a zníženia jeho naliehavosti voči maloletej. Súd poukazuje na to, že psychologické vyšetrenie maloletej Z. bolo nutné vykonať za prítomnosti matky, keďže dieťa na otázky o vzťahu k otcovi neodpovedalo, opakovane plakalo, híkalo, triaslo sa, pričom išlo z jeho strany o manipuláciu, aby sa vyhlo potrebe vyjadriť sa o svojom vzťahu k otcovi. Maloletá bez problémov hovorila o kontaktoch s deťmi, v rodine, v škole, o vzťahu k svojej matke, avšak uviedla, že sa bojí hovoriť o otcovi. Na otázku znalkyne, či sa otca bojí, súhlasne kývala hlavou a plakala. Taktiež psychicky stfpla, keď si psychologička dohovárala konkrétny termín s matkou na spoločné sedenie s otcom. Maloletá vyslovene uvádzala, že nechce ísť k otcovi do K., ani na víkend, ani cez prázdniny, keďže sa bojí, že otec a starí rodičia budú nadávať na mamu, že ju mame nevrátia, chce, aby otec chodieval ku nej na E., taktiež sa bojí toho, že havarujú, keďže videla otca, ako si pri šoférovaní prekladal nohu, pomáhal si rukou. Súd s odkazom na odsek číslo 22, kde poukazuje na psychologické vyšetrenie maloletej Z., udáva, že keďže maloletá, aj keď má rada svojho otca, má v súčasnosti z neho určitý strach, vzhľadom na jeho veľký nátlak z jeho strany na jej osobu, z čoho má maloletá úzkosť, psychické napätie, čo jednoznačne neprispieva jej ďalšiemu priaznivému psychickému vývoju, preto súd maloletú v súlade s názorom maloletej, odporúčaním kolízneho opatrovníka ako aj okresnej prokurátorky, zveril do osobnej starostlivosti matky. Súd je toho názoru, že v súčasnosti, vzhľadom na zhoršený zdravotný stav otca by otec nebol schopný tohto času sám bez pomoci ďalších osôb zabezpečiť všetky potreby maloletej Z..

41. Otec sa v danom konaní snažil preukázať najmä duševnú poruchu matky, v dôsledku ktorej by nebola schopná postarať sa o maloleté dieťa. Z tohto dôvodu žiadal aj nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychiatria, napriek tomu, že súd vypracovanie takéhoto znaleckého posudku nepovažoval za potrebné, keďže zo správy od MUDr. E. mal súd preukázané, že zdravotný stav matky je v súčasnosti v dobrej remisii, kompenzovaný. Aj z ďalších správ od kolízneho opatrovníka, Mesta E.K. H. E., školy, mal súd preukázanú riadnu starostlivosť matky o dcéru. Súd v konaní duševnú chorobu, alebo poruchu matky preukázanú mal, táto v žiadnom prípade nemá za následok nespôsobilosť matky maloletej poskytovať maloletej Z. riadnu starostlivosť. Naopak z celého vykonaného dokazovania vyplýva, že matka maloletej poskytuje riadnu starostlivosť a je medzi nimi vytvorený veľmi pekný vzťah. Súd chcel poukázať na to, že jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa by bola vzájomná komunikácia rodičov, ktorá by prispela k harmonickému vývoju maloletej Z.. Maloletá Z. trpí tým, ako sa správa otec k matke, že pri styku otca s maloletou rodičia spolu vôbec nekomunikujú.

42. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že počas konania došlo k zmene pomerov na strane otca, zhoršil sa mu zdravotný stav od novembra 2011 je dlhodobou PN, ktorá naďalej pokračuje.

Otec z tohto dôvodu ani nerealizuje styk s maloletou už pol roka, keďže nie je schopný zo zdravotných dôvodov navštevovať maloletú Z.. Taktiež došlo k zmene správania sa maloletej Z., ktorá ešte na prvom pojednávaní uviedla, že sa chce stretávať s otcom v K. počas víkendov, ako aj prázdnin, ale postupom času správanie sa otca, ktoré vníma ako tlačiacie na jej osobu, z ktorého má úzkosť, obavy, psychické napätie, v dôsledku čoho sa začína u nej objavovať vyhýbavé správanie, ako ochranný osobnostný mechanizmus, ktorým si chce situáciu uľahčiť. Dieťa nedokázalo pred znalkyňami bezprostredne odpovedať na otázky o otcovi, neustále opakovanne plakalo, aby sa vyhlo odpovedi. Bez problémov však hovorila o vzťahu k matke o kontaktoch s deťmi v rodine a škole. Maloletá uviedla, že sa bojí ísť k otcovi do K., lebo ju tam nechá, nevráti ju mame, bojí sa, že po ceste s otcom havarujú, lebo videla, ako si musí pomáhať rukou, keď kladie nohu na brzdu. Taktiež má strach z toho, že v K. budú na mamu pred ňou nadávať starí rodičia, keďže si pamätá, že dedo mamu zbil. Samotné znalkyne uviedli, že dieťa otca má rado, ale má z neho strach, ak by súd rozhodol tak, že má ísť maloletá Z. M. K., mala by z toho veľký strach a úzkosť, vyvolalo by to u nej afektívne prejavy. Maloletá Z. však možnosť ísť do K. jednoznačne odmieta, aj počas výpovede pred sudkyňou neustále točila hlavou, že tam ísť nechce, aj keby ju tam doviezol niekto iný. Vzhľadom na tieto skutočnosti, veľké obavy maloletej Z.Q. ísť do K., súd upravil styk v mieste bydliska matky a za prítomnosti matky.

43. S poukazom na vyššie uvádzanú zmenu pomerov u otca - zhoršenie jeho zdravotného stavu, v dôsledku ktorého už pol roka nerealizuje otec styk s maloletou, ako mu vyplýva z neodkladného opatrenia, súd neupravil stretávanie sa s maloletou, ako doposiaľ, každú párnú sobotu v mesiaci od desiatej do sedemnásť hodiny, keďže by išlo o neúčinné, nevykonateľné rozhodnutie v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. Vykonateľnosť je podľa platného právneho stavu všeobecným účinkom (vlastnosťou) súdneho rozhodnutia, umožňujúceho jeho realizáciu. Dieťa by muselo takéto rozhodnutie rešpektovať, bolo by ním viazané, každú párnú sobotu by muselo čakať pripravené na otca, nič by si nemohlo naplánovať, napriek tomu by otec fyzicky nemohol prísť a to aj z finančných dôvodov. Finančné dôvody sú prekážkou stretávania sa nielen na strane otca, ale aj na strane matky, vzhľadom na ich nízke príjmy. Súd mal z rozsudku 5 P 15/18-60 zo dňa 05.04.2018 preukázané, že v tomto konaní bol upravený styk maloletej Z. so starými rodičmi každý posledný piatok v mesiaci od 16. do 18. hodiny, aj za prítomnosti krstných rodičov, ako aj otca počas PN, kedy nie je spôsobilý sám realizovať osobný kontakt s dieťaťom. Preto vychádzajúc z tohto rozsudku, kedy môžu otca na styk fyzicky zabezpečiť starí rodičia, alebo krstní rodičia, súd upravil styk otca v súlade s týmto rozsudkom, ale zároveň ho predĺžil do 20-tej hodiny. Súd má za to, že takýto rozsudok bude účinný, vykonateľný v súlade so zmenou pomerov, ktorá nastala na strane otca. Súd však zároveň udáva, že pokiaľ dôjde opätovne k zmene pomerov na strane otca, spočívajúce v zlepšení jeho zdravotného stavu, nič nebráni tomu, aby požiadal, napríklad neodkladným opatrením, o novú úpravu styku - rozšírenie styku. Taktiež ak sa zmení vzťah otca a maloletej Z., ktorý na ňu prestane vyvíjať nátlak, neustále vyšetrovať, všetko zisťovať a maloletá sa prestane báť ísť do K., nič nebude brániť tomu, aby bol styk upravený tak, že maloletá sa s otcom bude stretávať v K., ako počas víkendov, tak aj cez prázdniny.

44. Súd vychádzal pri určovaní výživného z odôvodnených potrieb maloletej, ako aj zo schopností a možností povinného - otca. Súd mal preukázané, že príjem otca od 11/15 - 2/16 tvorili nemocenské dávky 690,- €, 3/2016 príspevok v nezamestnanosti 179,- € plus podpora z úradu práce 419,- €, od 4/16 do 9/16 podpora z úradu práce od 550-618,- €, 10-11/16 0,- €, otcovi zanikol nárok na podporu, od 01.11.2016 bol zamestnaný 2,98 €/hodina, od 11/2017 je otec PN. Tohto času poberá ČID 255,- € + PN 10,- €/1 deň ? 300,- €/mesiac. Matka bola do 01.08.2016 zamestnaná s vymeriavacím základom 380-405,- €. Od 01.08.2016 do 12. mesiaca 2017 bola matka nezamestnaná. Od 12/2017 sa matka zamestnala, so zárobkom 400,- € v čistom. Poberá čiastočný invalidný dôchodok 230,- € .

45. Pokiaľ ide o výdavky, otec vlastní rodinný dom, na ktorý si vzal úver, ktorý spláca po 219,- € mesačne, elektriku platí 52,80 €, plyn 77,- €, životnú poisťku Z. 18,12 €. Internet 13,- €, výživné na maloletú Z. 120,- €, lieky 60,- € mesačne, cestovanie - pokiaľ mohol cestovať, 2-krát cesta na E. do mesiaca 140,- € plus bežné cestovanie k lekárovi. Matka býva spolu s dieťaťom u svojich rodičov, ktorým prispieva na energie 60,- €, školské pomôcky 14,50 € mesačne, ZRPŠ 9,- € mesačne, obedy v škole 20,- € mesačne. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 20 Cop 25/2016 zo dňa 29.04.2017 otca zaviazal prispievať

na výživu maloletej sumou 120,- € mesačne. Súd mal preukázané, že od tejto doby nastala podstatná zmena pomerov na strane otca, ktorý je od novembra 2017 dlhodobo PN, jeho príjem tvorí len čiastočný invalidný dôchodok vo výške 255,- € a maródka 10,- € na jeden deň. Otec má vzhľadom na svoj zdravotný stav odporúčané, aby požiadal o plný invalidný dôchodok. Naopak u matky mal súd preukázané, že od doby ako odišla zo K., až do decembra 2017, bola nezamestnaná, od decembra sa zamestnala ako pracovná sila do kuchyne s príjmom 400,- € v čistom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, nakoľko otec - vzhľadom na jeho zdravotný stav, tohto času nemá možnosť nájsť si prácu, aj s prihliadnutím na to, že odôvodnené potreby na maloletú Z. sú vyššie, ako výška určeného výživného, súd od právoplatnosti tohto rozsudku znížil otcovi výživné zo sumy 120,- € na sumu 100,- € mesačne. Súd prihliadal najmä na to, že otec nemá v súčasnosti šancu nejakým spôsobom si privyrobiť, je odkázaný len na ČID a nemocenské dávky.

46. Súd rozsudkom ani neupravil telefonický kontakt otca s maloletou, nakoľko zo znaleckého posudku mal jednoznačne preukázané, že na otázku znalkyne, či sa teší na telefonáty s otcom, rada s ním telefonuje, maloletá neodpovedá, naopak sklopila oči a tiekli jej slzy. Súd má za to, že nie je v záujme maloletého dieťaťa, ani zo zdravotného hľadiska, aby zakaždým telefonovalo s otcom celú hodinu. Samotná psychologička poukazovala na to, aby otec na maloletú netlačil, aby mu sama maloletá bezprostredne porozprávala o tom, čo sa stalo, ako sa mala, čo sa jej páčilo, resp. nepáčilo. Súd je tiež jednoznačne toho názoru, že pokiaľ už dieťa vyrozprávalo svoje zážitky a nemá potrebu viac telefonovať s otcom, že je potrebné tento telefonický kontakt skončiť, nielen zo zdravotného hľadiska, ale aj z hľadiska toho, že už nemá čo povedať. Súd má za to, že telefonický styk bol upravený naozaj v rozsiahlom rozsahu - 3-krát za týždeň po jednu hodinu, pričom jednoznačne to súd neupravoval so zámerom, aby maloletá zakaždým telefonovala s otcom celú hodinu. Nebolo toto možné od maloletého dieťaťa žiadať. Preto súd telefonický kontakt rozsudkom neupravil, má za to, že pokiaľ bude maloletá, resp. otec chcieť, bezprostredne si zavolať, aby si mohli vyrozprávať svoje zážitky, pocity a podobne a nie nasilu trvať na telefonovaní v určenom rozsahu, nejakým súdnym rozhodnutím, kedy musí dieťa v stanovenú hodinu čakať, či mu otec zavolá.

47. Podľa § 57 C. m. p., o povinnosti nahradíť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 58 C. m. p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 52 C. m. p., žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

48. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 C. m. p. tak, že účastníkom nárok na náhradu trov konania nepriznal.

49. V zmysle § 57 C. m. p. je povinnosťou súdu rozhodnúť o trovách, ktoré v konaní vznikli štátu.

51. Uznesením č. k. 11P/31/2016-629 zo dňa 18.07.2017 súd na návrh otca nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a za znalkyňu ustanovil MUDr. M. Š.R., znalkyňu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) s miestom výkonu činnosti XXX XX Ž., M. X, ktorej uložil zodpovedať znaleckú úlohu.

52. Za vypracovanie znaleckého posudku v určenom rozsahu a podľa uložených úloh si znalkyňa v súlade s Vyhláškou č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov (ďalej len Vyhláška) vyúčtovala odmenu vo výške 2 156,18 € (č. I. 702 spisu).

53. Uznesením č. k. 11P/31/2016-863 zo dňa 21.03.2018 súd rozhodol tak, že I. výrokom priznal znalkyni Z. M. Š., znalkyni z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), s miestom výkonu činnosti XXX XX Ž., M. X, odmenu za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 2 156,18 € a II. výrokom uložil účtovníčke Okresného súdu Čadca, aby priznanú odmenu vo výške 2 156,18 € vyplatila znalkyni MUDr. M. Š., znalkyni z odboru zdravotníctvo a

farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), s miestom výkonu činnosti XXX XX Ž., M. X, na jej účet vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., IBAN: SK50 0200 0000 0040 2964 1432, VS: 45/2017, a to sumu vo výške 600,00 € z preddavku zloženého otcom vedeného pod položkou denníka D14, položkou registra 57/2017 (číslo účtovného dokladu 43/4/2014) a sumu vo výške 1 556,18 € z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Čadca.

54. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal otec maloletej sťažnosť, o ktorej súd rozhodol uznesením č. k. 11P/31/2016-944 zo dňa 22.05.2018 tak, že túto zamietol.

55. Uznesenie č. k. 11P/31/2016-863 zo dňa 21.03.2018 nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2018 a vykonateľným sa stalo dňa 09.06.2018. Uznesenie č. k. 11P/31/2016-944 zo dňa 22.05.2018 nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2018.

56. V danej veci tak vznikli trovy štátu z titulu trov preddavkovaných štátom, v tomto prípade z titulu vyplatenej časti odmeny znalkyni za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 1 556,18 €, nakoľko preddavok zložený otcom maloletej vo výške 600,00 € nepostačoval na úhradu odmeny znalkyne za vypracovanie znaleckého posudku.

57. Civilný mimosporový poriadok výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré vznikli v konaní štátu titulom trov, ktoré boli preddavkované z rozpočtových prostriedkov súdu. Trovy dôkazu však majú byť preddavkované predovšetkým účastníkmi konania a z týchto preddavkov má byť uhradené aj znalečné. V prípade, že preddavky na trovy dôkazy zložené účastníkmi konania nepostačujú na úhradu odmeny za vypracovanie znaleckého úkonu, je povinný uhradiť tieto trovy štát, a to z dôvodu, že tento si vykonanie znaleckého úkonu objednal o znalca. Zadáateľom znaleckého úkonu je tak štát, ktorý v zmysle § 2 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zodpovedá za zaplatenie znaleckého. Ak teda došlo k vyplateniu preddavkov na trovy dôkazu zo strany štátu, jeho úlohou súdu sa v rámci rozhodovania o trovách konania vysporiadať s tým, ktorý z účastníkov a v akom rozsahu má zaplatiť trovy štátu (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/52/2017 zo dňa 28.11.2017).

58. Vzhľadom ku skutočnosti, že to bol otec, kto navrhol vykonať znalecké dokazovanie a znalecké dokazovanie bolo predovšetkým v jeho záujme, súd rozhodol o trovách, ktoré vznikli štátu titulom preddavkovaných trov vo výške 1 556,18 €, tak, že tieto je povinný zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca vedený v Štátna pokladnica, a.s., IBAN: SK17 8180 0000 0070 0015 8811, VS: 5220966418, ŠS: 1616201121, KS: 0558, otec, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Právo podať odvolanie nemá tá strana sporu, ktorá sa tohto práva po vyhlásení rozsudku výslovne vzdala.

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Čadca písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.